Lieta Nr.A42565807
AA43-0207-10/15

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 2.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs M.Birzgalis,
tiesneši K.Berķis un A.Šteinberga,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Joker Ltd.” pilnvarotajiem pārstāvjiem *I.C.* un *Ģ.L.* un atbildētājas Rīgas domes pilnvarotajam pārstāvim *S.P.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Joker Ltd.” pieteikumu par Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija lēmuma Nr.2525, protokols Nr.73, 16.§, atcelšanu, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Joker Ltd.” apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 22.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija lēmumu Nr.2525, protokols Nr.73, 16.§, (turpmāk – pārsūdzētais Lēmums) atteikts sabiedrībai ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Joker Ltd.” izsniegt atļauju spēļu zāles atvēršanai un attiecīgo azartspēļu organizēšanai */adrese/*.

Pārsūdzētais Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[1.1] Azartspēļu un izložu likuma 41.pants nosaka konkrētus nosacījumus (arī vietas), kuru esamība pašvaldībai uzliek par pienākumu atteikt atļaujas izsniegšanu azartspēļu rīkošanai (turpmāk - atļaujas izsniegšana). Minētā likuma 42.panta trešā daļa papildus likuma 41.pantā minētajiem kritērijiem nosaka pašvaldībai pienākumu izvērtēt, vai azartspēļu organizēšana konkrētajā vietā nerada būtisku valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārumu. Likumdevējs ar šo tiesību normu noteicis pašvaldībai konkrētas rīcības brīvības robežas saistībā ar būtisku valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskāruma konstatēšanu.

[1.2] Izvērtējot Azartspēļu un izložu likuma 37.panta pirmās daļas 3. un 6.punktu, 39.panta pirmo daļu, 41.panta pirmās daļas 6.punktu un otro daļu, konstatējams, ka Saeima noteikusi vairākus konkrētus ierobežojumus (aizliegumus) azartspēļu organizēšanai ar mērķi novērst, samazināt (vai vismaz nepalielināt) no azartspēlēm atkarīgo personu skaitu (it īpaši

nepilngadīgo vidū). Izvērtējot minētās Azartspēļu un izložu likuma normas, kurās ir noteikti konkrēti ierobežojumi azartspēļu organizēšanas jomā, konstatējams, ka tie nav vērsti tikai uz nepilngadīgām personām, bet arī uz pilngadīgām personām, tādējādi vērsti uz sabiedrības interešu nodrošināšanu.

[1.3] Azartspēļu un izložu likumā skaidri noteikto kritēriju ievērošana, organizējot azartspēles, ir vērsta uz to, lai samazinātu risku un iespēju personām kļūt atkarīgām no azartspēlēm, nevis lai garantētu šādas iespējamības nepieļaušanu. Azartspēļu un izložu likuma 41.panta piektā daļa norāda uz to, ka viens no līdzekļiem, kā tiek sasniegts šajā likumā noteikto ierobežojumu mērķis, ir pēc iespējas samazināt reklāmu par azartspēļu vietām. Azartspēļu un izložu likumā paredzēts, kā sasniegt tajā noteiktos mērķus - jāapzina un jānosaka teritorijas (vietas), kurās gandrīz pastāvīgi uzturas daudz personu, tādējādi skaidri norādot, ka šādās teritorijās (vietās) azartspēļu organizēšana nav atļaujama, jo likuma līmenī tiek prezumēts, ka, neliedzot šajās vietās azartspēļu organizēšanu, netiks sasniegts likuma mērķis un tādējādi sabiedrības intereses tiks būtiski aizskartas.

[1.4] APL 62.panta otrās daļas 3.punkts pieļauj, ka var neveikt personas viedokļa un argumentu noskaidrošanu, ja no gadījuma būtības izriet, ka personas viedokļa noskaidrošana nav iespējama vai nav adekvāta.

Azartspēļu un izložu likuma 42.panta piektā daļa uzliek pašvaldībai par pienākumu pieņemt lēmumu par atļaujas izsniegšanu vai atteikt atļaujas izsniegšanu 45 dienu laikā no iesnieguma saņemšanas dienas. Ņemot vērā to, ka iesniegumā un tam pievienotajos materiālos minētā informācija ir pilnīga, kā arī gadījuma būtību un Azartspēļu un izložu likumā pašvaldībai uzlikto pienākumu (likumā noteikts iesnieguma izskatīšanas un lēmuma pieņemšanas termiņš), atbildētājs secinājis, ka iesniedzēja viedokļa un argumentu noskaidrošana pēc būtības nav adekvāta.

[1.5] Azartspēļu organizēšanas vietas adrese ir */adrese/*, nedzīvojamā ēkā, kura atrodas līdzās daudzdzīvokļu ēkām (šajā teritorijā ir blīva dzīvojamo māju apbūve) un tirdzniecības vietām, tāpēc šajā teritorijā notiek intensīva iedzīvotāju pārvietošanās (gar šo ēku ikdienā pārvietojas daudz personu). Tuvākajā apkārtnē (izvērtējot atļaujas izsniegšanu, ir jāvērtē ne tikai konkrētā vieta (adrese), bet arī tuvākā apkārtne - vairāki blakus kvartāli, jo tikai šādi var izvērtēt iespējamo interešu aizskārumu, proti, ja konkrētā vieta nav izolēta no tuvākās apkārtnes, gar to objektīvu iemeslu dēļ pārvietojas arī personas no citām pilsētas vietām, bet jo īpaši no tuvākās apkārtnes) atrodas vairākas daudzdzīvokļu ēkas un tirdzniecības vietas.

[1.6] Ņemot vērā iedzīvotāju pārvietošanās intensitāti attiecīgajā teritorijā, atbildētājs atzinis, ka pieteicējas iesniegumā norādītā vieta ir pielīdzināma Azartspēļu un izložu likuma 41.panta otrās daļas 7. un 10.punktā norādītajām vietām, kurām ir aizliegta atļaujas izsniegšana. Izsniedzot atļauju azartspēļu organizēšanai pieteicējas izraudzītajā vietā, netiktu nodrošināts Azartspēļu un izložu likumā noteikto ierobežojumu noteikšanas mērķis - novērst, samazināt (vai vismaz nepalielināt) no

azartspēlēm atkarīgo personu skaitu - un tiktu radīts būtisks valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārums.

[2] 2007.gada 26.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Joker Ltd.” (turpmāk – pieteicēja) pieteikums par pārsūdzētā Lēmuma atcelšanu.

Pieteikumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] No pārsūdzētā Lēmuma izriet, ka būtisko valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārumu sakarā ar spēļu zāles atvēršanu izraisa daudzdzīvokļu ēku atrašanās „tuvākajā apkārtnē”.

[2.2] Azartspēļu un izložu likuma 41.panta otrās daļas 10.punkts aizliedz spēļu zāļu atrašanos daudzdzīvokļu ēkās, ja ieeja no ārpuses azartspēļu organizēšanas vietā ir kopēja ar ieeju uz dzīvokļiem. Tātad Azartspēļu un izložu likums nenosaka citus ierobežojumus azartspēļu organizēšanas vietai attiecībā uz dzīvojamām ēkām. Azartspēļu un izložu likuma 41.panta otrās daļas 7. un 10.punkts pieļauj azartspēļu organizēšanas vietu izveidi teritorijās ar lielu sabiedrisko intensitāti - veikalos, dzīvojamās ēkās, ja ir izpildīti Azartspēļu un izložu likumā noteiktie priekšnosacījumi.

[2.3] Administratīvajā aktā veiktā spēļu zāles atrašanās vietas */adrese/*, pielīdzināšana Azartspēļu un izložu likuma 41.panta otrās daļas 7. un 10.punktā minētajām vietām un šāda pielīdzinājuma izmantošana administratīvā akta pamatošanai ir acīmredzami prettiesiska rīcība, jo tādā veidā tiek ievērojami paplašināts Azartspēļu un izložu likuma 41.panta otrajā daļā noteiktais aizlieguma saturs attiecībā uz spēļu zāļu atrašanās vietu.

[2.4] Liela sabiedriskā intensitāte spēļu zāles tuvumā ir prezumēta ar Azartspēļu un izložu likuma 41.panta otrās daļas 7. un 10.punkta noteikumiem, un nekādi citi (papildus) apstākļi, kas izraisītu būtisku iedzīvotāju interešu aizskārumu, administratīvajā aktā nav konstatēti un pierādīti.

[2.5] Atbildētājs, pieņemot pieteicējai nelabvēlīgu administratīvo aktu, ir pārkāpis Administratīvā procesa likuma (turpmāk - APL) 62.panta pirmo daļu, kas šādā gadījumā iestādei uzliek par pienākumu noskaidrot adresāta viedokli.

[2.6] Atbildētājs pārsūdzēto Lēmumu pieņēmis, vadoties tikai ar vispārīgu mērķi nepieļaut spēļu zāles atvēršanu, kam attiecībā uz pieteicēju trūkst faktiskā un juridiskā pamatojuma.

[2.7] Pieņemot pārsūdzēto Lēmumu, atbildētājs nav ievērojis administratīvajā aktā nostiprinātos tiesību principus un ir rīkojies nekonsekventi, jo attiecīgajā adresē līdz 2007.gada 23.janvārim jau darbojās pieteicējai piederoša spēļu zāle un šajā pašā vietā atrodas vēl viena spēļu zāle, kas saņēmusi pašvaldības atļauju paplašināties un uz šo brīdi jau veikusi paplašināšanās darbus. Atbildētājs ignorējis faktu, ka spēļu zāli plānots atvērt atsevišķi stāvošā nedzīvojamā ēkā.

[3] 2007.gada 3.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemtajos atbildētāja paskaidrojumos atbildētājs pieteikumu neatzīst un lūdz to pilnībā noraidīt.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 22.decembra spriedumu (turpmāk – Spriedums) SIA „Joker Ltd.” pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu (pienākuma uzlikšanu Rīgas domei izsniegt pieteicējas pieprasīto atļauju spēļu zāles atvēršanai un azartspēļu organizēšanai */adrese/*) noraidīts.

Spriedumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[4.1] Ar pārsūdzēto Lēmumu atbildētājs atteicies izsniegt pieteicējas pieprasīto atļauju spēļu zāles atvēršanai un azartspēļu organizēšanai */adrese/*. Nepiekrītot atbildētāja izdotajam administratīvajam aktam, pieteicēja vērsusies ar pieteikumu tiesā, lūdzot atcelt atbildētāja pieņemto lēmumu. Administratīvā lieta ir ierosināta atbilstoši pieteikumā minētajam prasījumam, proti, par pārsūdzētā Lēmuma atcelšanu.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir atzinis, ka atteikums ir negatīvs administratīvais akts, kas neko nemaina personas tiesiskajā stāvoklī, un tam nav turpinošas iedarbības. Līdz ar to nav iespējams runāt par atteikuma kā tāda spēka zaudēšanu vai atcelšanu. Atceļot atteikumu, personas tiesiskajā stāvoklī nekas nemainās. Tāpēc arī atteikuma gadījumā pieteikuma priekšmets tiesā ir labvēlīga administratīvā akta izdošana. Ja labvēlīga administratīvā akta izdošana nav iespējama, tad tiesa var vērtēt tikai atteikuma prettiesiskumu *(sk. Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 3.marta spriedumu lietā Nr.SKA-34/2007, 2007.gada 14.jūnija spriedumu lietā Nr.SKA-255/2007)*.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka ir nepieciešams precizēt pieteikumā ietverto prasījumu, jo pieteicējas prasījums būtībā ir par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tas ir, pienākuma uzlikšanu atbildētājam izsniegt pieteicējai atļauju spēļu zāles atvēršanai un azartspēļu organizēšanai */adrese/*.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments tiesu praksē ir atzinis, ka, skatot pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu (APL 254.pants), tiesai jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi. To darot, tiesai jāņem vērā visi būtiskie apstākļi neatkarīgi no tā, vai negatīvajā administratīvajā aktā, ar kuru atteikts apmierināt pieteicēja prasījumu, šie apstākļi ir norādīti. Administratīvais akts šādā gadījumā ir vērtējams vienīgi kā lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas rezultāts, tas ir, priekšnoteikums, lai persona varētu vērsties tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, bet šī akta atcelšana nav patstāvīgs pieteikuma priekšmets. Tas izriet no tā, ka šādā gadījumā administratīvā akta (atteikuma izdot labvēlīgu aktu) atcelšana nedod pieteicējam labumu, kuru viņš vēlas iegūt. (*sk. lietu SKA-415/2006, 17.punktu*).

Tādējādi tiesai jāpārbauda, vai pastāv leģitīms pamats pieteicējas pieprasītā labvēlīgā administratīvā akta izdošanai.

[4.2] Tiesa atzīst, ka vispirms ir izvērtējams atbildētāja pilnvarotā pārstāvja arguments, ka pārsūdzētais Lēmums nav uzskatāms par

administratīvo aktu, bet gan par politisku lēmumu. Atbilstoši APL 103.panta pirmajai daļai administratīvajā procesā tiesa veic kontroli pār iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu; savukārt politiskie lēmumi nav pakļauti tiesas kontrolei.

Minētajam atbildētāja pārstāvja izvirzītajam argumentam tiesa nevar piekrist turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

APL 1.panta trešā daļa noteic, ka administratīvais akts ir uz āru vērsts tiesību akts, ko iestāde izdod publisko tiesību jomā attiecībā uz individuāli noteiktu personu vai personām, nodibinot, grozot, konstatējot vai izbeidzot konkrētas tiesiskās attiecības vai konstatējot faktisko situāciju.

Tā paša panta trešās daļas 4.punkts nosaka, ka administratīvais akts nav Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes (padomes) politisks lēmums (politisks paziņojums, deklarācija, aicinājums un paziņojums par amatpersonu ievēlēšanu u.tml.).

Normatīvie akti, tostarp arī likums „Par pašvaldībām", piešķir atbildētājam kompetenci pieņemt politiskus lēmumus, izdot administratīvos aktus, kā arī pieņemt saistošos noteikumus (likumdevēja funkcija). Lai noteiktu pārsūdzētā Lēmuma juridisko dabu, jāpārbauda, no kādām tiesību normām atbildētājs vadījies, lēmumu pieņemot.

Azartspēļu un izložu likuma 42.panta pirmā daļa noteic, ka pašvaldība saskaņā ar šā likuma noteikumiem izsniedz atļauju atvērt kazino, spēļu zāli vai bingo zāli, totalizatoru vai derību likmju pieņemšanas vietu un organizēt attiecīgās azartspēles konkrētajās telpās.

Tiesa atzīst, ka atbildētājs pārsūdzēto Lēmumu ir pieņēmis atbilstoši Azartspēļu un izložu likumā noteiktajai kompetencei un procedūrai. Likumdevējs ir noteicis, kāda veida lēmumu saistībā ar izskatāmo jautājumu atbildētājs ir tiesīgs pieņemt – izsniegt vai atteikties izsniegt atļauju, kā arī tiesību normās noteicis obligātus kritērijus, kas atbildētājam jāievēro lēmuma pieņemšanas gaitā. Līdz ar to pašvaldība nav tiesīga neievērot normatīvajos aktos (publisko tiesību normās) imperatīvi noteikto kārtību. Nav šaubu par to, ka pārsūdzēto Lēmumu ir pieņēmusi iestāde publisko tiesību jomā (veicot valsts pārvaldes funkciju, kas deleģēta ar ārējo normatīvo aktu) attiecībā uz individuāli noteiktu personu – pieteicēju, turklāt pārsūdzētais Lēmums pieteicējai rada tiesiskas sekas (tiek noraidītas tiesības saņemt pieprasīto atļauju). Secināms, ka pārsūdzētais Lēmums ir uz āru vērsts tiesību akts, un turklāt tas atbilst APL 1.panta trešajā daļā ietvertajai administratīvā akta definīcijai.

Tādējādi ir noraidāms kā nepamatots atbildētāja pārstāvja arguments, ka pārsūdzētais Lēmums ir politisks lēmums, nevis administratīvais akts.

[4.3] Azartspēļu un izložu likuma 42.panta trešā daļa nosaka, ka gadījumā, ja azartspēles paredzēts rīkot vietā, uz kuru nav attiecināmi šā likuma 41.panta otrajā daļā noteiktie ierobežojumi, par atļauju organizēt azartspēles katrā konkrētajā gadījumā lemj pašvaldības dome (padome), izvērtējot to, vai azartspēļu organizēšana konkrētajā vietā nerada būtisku

valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārumu.

Tā paša likuma 41.pantā uzskaitīti azartspēļu organizēšanas ierobežojumi, proti: azartspēļu organizētājam ir aizliegts organizēt azartspēles, ja pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem: 1) nav saņemta attiecīgā licence; 2) Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcija nav apstiprinājusi azartspēles vai papildspēles noteikumus; 3) nav samaksāta likumā noteiktā valsts nodeva par azartspēļu organizēšanas licences un azartspēļu organizēšanas vietas licences saņemšanu; 4) iestājoties azartspēļu organizēšanas licences un azartspēļu organizēšanas vietas licences pārreģistrācijas termiņam, nav pieņemts lēmums par šīs licences pārreģistrāciju vai nav samaksāta likumā noteiktā valsts nodeva par to pārreģistrāciju; 5) saņemtā azartspēļu organizēšanas licence nodota trešajai personai; 6) azartspēlēs piedalās personas, kuras nav sasniegušas 18 gadu vecumu; 7) kopējā totalizatora, derību un bingo laimestu kopsumma ir mazāka par 50 procentiem no iemaksāto likmju kopsummas, spēļu automāta laimests - mazāks par 80 procentiem no iemaksu kopsummas, veiksmes spēlei pa tālruni - mazāks par 45 procentiem no iemaksāto likmju kopsummas. Azartspēles nav atļauts organizēt: 1) valsts iestādēs; 2) baznīcās un kulta celtnēs; 3) ārstniecības un izglītības iestāžu ēkās; 4) aptiekās, pasta struktūrvienībās vai kredītiestādēs; 5) publisko pasākumu rīkošanas vietās šo pasākumu norises laikā, izņemot totalizatoru un derības; 6) teritorijās, kurām noteiktā kārtībā piešķirts tirgus statuss; 7) veikalos, kultūras iestādēs, dzelzceļa stacijās, autoostās, lidostās, ostās, izņemot spēļu zāles, totalizatoru vai derību likmju pieņemšanas vietas, kas izveidotas ar būvkonstrukcijām norobežotās telpās ar atsevišķu ieeju tikai no ārpuses; 8) bāros un kafejnīcās, izņemot totalizatoru un derības; 9) dienesta viesnīcās; 10) ēkās, kurās ir dzīvokļi un ieeja uz tiem no ēkas ārpuses ir kopēja ar ieeju uz azartspēļu organizēšanas vietu [..].

Ievērojot citētajās tiesību normās noteikto, secināms, ka likumdevējs ir noteicis konkrētus priekšnosacījumus, kas nepieļauj azartspēļu organizēšanu un spēļu zāles atvēršanu. Līdz ar to, konstatējot tiesību normās minētos apstākļus, pašvaldībai ir pienākums atteikties izsniegt pieprasīto atļauju. Pašvaldībai ir pienākums izvērtēt, vai azartspēļu organizēšana izraudzītajā vietā nerada būtisku valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārumu. Tādējādi pašvaldībai ir zināma rīcības brīvība lēmuma pieņemšanā, jo izdodams satura izvēles administratīvais akts.

[4.4] Saskaņā ar APL 65.panta trešajā daļā noteikto gadījumā, ja piemērojamā tiesību normā noteikts, ka administratīvais akts izdodams, bet nav noteikts tā konkrētais saturs (satura izvēles administratīvais akts), iestāde izdod šo aktu, ievērojot piemērojamā tiesību normā noteiktos ietvarus, un šajos ietvaros, pamatodamās uz lietderības apsvērumiem, nosaka administratīvā akta saturu.

Ņemot vērā minēto, tiesai ir jāpārbauda, vai izskatāmajā gadījumā atbildētājs ir pareizi izdarījis lietderības apsvērumus.

[4.4.1] Saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmes 106.pantu ikvienam ir tiesības brīvi izvēlēties nodarbošanos un darbavietu atbilstoši savām spējām un kvalifikācijai [..]. Vienlaikus 116.pants noteic, ka ir pieļaujams ierobežot personas tiesības brīvi izvēlēties nodarbošanos, ja tas paredzēts likumā, lai aizsargātu citu cilvēku tiesības, demokrātisko valsts iekārtu, sabiedrības drošību, labklājību un tikumību.

No minētā secināms, ka konstitucionālās tiesības (brīvi izvēlēties nodarbošanos) var tikt ierobežotas vienīgi Latvijas Republikas Satversmes 116.pantā norādītajā gadījumā, proti, uz likuma pamata.

Kā norādījusi Latvijas Republikas Satversmes tiesa, ikviena personas pamattiesību ierobežojuma pamatā ir jābūt apstākļiem un argumentiem, kādēļ tas vajadzīgs. Tātad ierobežojums tiek noteikts svarīgu interešu – leģitīma mērķa – labad (*sk. Satversmes tiesas sprieduma lietā Nr.2004-18-0106 secinājumu daļas 16.punktu*).

[4.4.2] Azartspēļu un izložu likuma 2.panta pirmā daļa noteic, ka šā likuma mērķis ir nodrošināt sabiedrības interešu un spēlētāju tiesību aizsardzību.

Tādējādi, lemjot jautājumu par atļaujas izsniegšanu, nepieciešams samērot visas sabiedrības intereses ar konkrētā indivīda interesēm saņemt atļauju azartspēļu organizēšanai.

[4.4.3] Pieteicēja par azartspēļu organizēšanas vietu izraudzījusies nedzīvojamo ēku */adrese/*. Atbildētājs norādījis, ka minētā vieta atrodas līdzās daudzdzīvokļu ēkām (blīva dzīvojamo māju apbūve, ieskaitot blakus esošos kvartālus) un tirdzniecības vietām, tāpēc gar minēto nedzīvojamo ēku ikdienā notiek intensīva iedzīvotāju pārvietošanās. Tieši iedzīvotāju pārvietošanās intensitātes dēļ pieteicējas izraudzītā vieta ir pielīdzināma Azartspēļu un izložu likuma 41.panta otrās daļas 7. un 10.punktā norādītajām vietām, kurās ir aizliegta atļaujas izsniegšana. Tādējādi, izsniedzot pieteicējas pieprasīto atļauju, netiktu nodrošināts Azartspēļu un izložu likumā noteikto ierobežojumu noteikšanas mērķis - novērst, samazināt (vai vismaz nepalielināt) no azartspēlēm atkarīgo personu skaitu - un tiktu radīts būtisks valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārums.

[4.4.4] Minētos atbildētāja argumentus tiesa atzīst par pamatotiem. Azartspēļu un izložu likumā ietvertais īpašais regulējums ir vērsts uz to, lai pēc iespējas samazinātu azartspēļu atkarības veidošanās risku. Minētā likuma mērķis tiesas ieskatā ir sasniedzams tostarp arī neatļaujot organizēt azartspēles neatbilstošās vietās. Tā kā likumdevējs nevar iestrādāt normatīvajā aktā visas iespējamās situācijas, tad kompetence izvērtēt katru gadījumu atsevišķi ir piešķirta pašvaldībai. Tiesa secina, ka pārsūdzētajā Lēmumā norādītais pamatojums atbilst lietas faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem: pieteicējas izraudzītā vieta azartspēļu organizēšanai – */adrese/*, atrodas līdzās Ķengaraga dzīvojamo māju kvartāliem, blīvi apdzīvotā vietā, netālu no tirdzniecības vietām (SIA „Vlasta" veikals) un ārstniecības iestādēm, kur tiek sniegti ambulatorie medicīniskie pakalpojumi (minētajā

adresē atrodas „MFD kardiocentrs”; Kiršfeldes A. ģimenes ārsta prakse; Peženkovas L. ģimenes ārsta prakse; Prohorovas J. ģimenes ārsta prakse; SIA „Veselības centri un doktorāti”; Volcīša A. ģimenes ārsta prakse). Tajā pašā adresē atrodas aptieka („Mēness aptieka 6 XL”), kā arī Latvijas Krājbankas klientu apkalpošanas centrs un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas invalīdu biedrība. Šādu informāciju tiesa ieguva, sazinoties ar izziņu dienestu „1188”, kā arī ielūkojoties Interneta vidē izziņu dienesta SIA „Latvijas Tālrunis” mājaslapā (*www.zl.lv*).

Izvērtējot norādīto informāciju, secināms, ka pieteicējas izraudzītajā vietā notiek intensīva iedzīvotāju pārvietošanās, dodoties uz ārstniecības iestādēm, tirdzniecības vietām – veikalu un aptieku, kā arī uz Latvijas Krājbankas klientu apkalpošanas centru. Līdz ar to tiesa atbildētāja izdarītos secinājumus atzīst par pareiziem.

[4.4.5] No Azartspēļu un izložu likumā ietvertā regulējuma (tostarp no 42.pantā trešās daļas) izriet likumdevēja mērķis ierobežot azartspēļu izplatību, lai pēc iespējas samazinātu no azartspēlēm atkarīgo personu skaitu. Vispārzināms ir fakts, ka aizraušanās ar azartspēlēm var radīt personas psiholoģisko atkarību, kas tiek pielīdzināta slimībai, turklāt atbrīvoties no šādas atkarības ir problemātiski (nepieciešams ilgstošs ārstēšanas process). Azartspēļu atkarības draudus nav iespējams precīzi prognozēt, jo tie ir atkarīgi no katra indivīda psiholoģiskajām īpatnībām. Dzīvojamo māju rajoni pilsētā pilda iedzīvotāju rekreācijas funkciju, tās ir vietas, kur uzturas ļoti liels cilvēku skaits un cilvēki pavada savu brīvo laiku. Izskatāmajā gadījumā pašvaldība ir centusies nepieļaut situāciju, kad tuvumā esošo dzīvojamo māju iedzīvotāji pastāvīgi pārvietojas garām azartspēļu organizēšanas vietai (līdz ar to pastāv lielāka iespēja, ka to apmeklēs arī tie cilvēki, kuriem sākotnēji nemaz nav bijis mērķa doties uz azartspēļu organizēšanas vietu). Tiesas ieskatā šāda atbildētāja rīcība atbilst Azartspēļu un izložu likumā ietvertajam uzdevumam – aizsargāt sabiedrības intereses, proti, censties nepieļaut, ka pieaug no azartspēlēm psiholoģiski atkarīgo personu skaits.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējas izraudzītajā vietā pašvaldība nav tiesīga izdot atļauju spēļu zāles atvēršanai, ievērojot iedzīvotāju kustības intensitāti konkrētajā teritorijā, kā arī to, ka minētajā adresē atrodas veikals un dažādas ārstniecības iestādes. Tādējādi vieta */adrese/*, atbilst Azartspēļu un izložu likuma 41.panta otrās daļas 3., 7. un 10.punktā minētajām vietām, kurās likumdevējs ir noteicis aizliegumu izsniegt spēļu zāles atvēršanas atļauju.

Līdz ar to ir pamatots atbildētāja secinājums, ka spēļu zāles atvēršanas atļaujas izsniegšana norādītajā vietā rada būtisku valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārumu, tādēļ pieteikums ir noraidāms.

[5] Par Spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt pārsūdzēto Lēmumu un uzdot atbildētājam izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu.

Apelācijas sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[5.1] Ir acīmredzami pretrunīgs un tiesību normām neatbilstošs tiesas pieņēmums, ka pārsūdzētajā Lēmumā norādītā iespējamā lielā sabiedriskā intensitāte pie ēkas */adrese/*, atļauj šo konkrēto vietu uzskatīt par atbilstošu Azartspēļu un izložu likuma 41.panta otrās daļas 7. un 10.punktā minētajām vietām, kurās ir noteikts aizliegums izsniegt spēļu zāles atvēršanas atļauju, un līdz ar to atbildētājam ir tiesības atzīt atļaujas izsniegšanu adresē */adrese/*, par valsts un sabiedrības interesi būtiski aizskarošu un neizsniegt minēto atļauju.

No Azartspēļu un izložu likuma 42.panta otrās daļas izriet, ka Rīgas dome par atļaujas atcelšanu varēja lemt tikai pēc tam, kad bija konstatējusi, ka uz azartspēļu organizēšanas vietu */adrese/*, nav attiecināmi 41.panta otrajā daļā minētie ierobežojumi.

[5.2] Gan atbildētājs, gan tiesa ir nepareizi interpretējuši Azartspēļu un izložu likuma 41. un 42.pantu. Minētā likuma 41.pantā noteiktie aizliegumi nav vispārīgi, tie ir skaidri niansēti un konkrēti. Piemēram, 41.panta otrās daļas 10.punktā ir iekļauts aizliegums organizēt azartspēles ēkās, kurās ir dzīvokļi un ieeja uz tiem no ēkas ārpuses ir kopēja ar ieeju uz azartspēļu organizēšanas vietu. Tātad, ja ēkā ir dzīvokļi, bet ieeja uz tiem no ēkas ārpuses nav kopēja ar ieeju uz azartspēļu organizēšanas vietu, tad uz šādu ēku likuma 41.panta otrās daļas 10.punkta aizliegums nav attiecināms. Apgalvojot pretējo, tiktu sagrozīta likumdevēja griba un taisīts nelikumīgs administratīvais akts. Pieturoties pie Rīgas domes viedokļa, kas ļauj paplašināt likumā noteiktos aizliegumus, Rīgā nebūtu nevienas vietas, kurā būtu iespējams atvērt spēļu zāles un rīkot azartspēles.

[5.3] Ņemot vērā to, ka pašvaldības nepamatoti radītais „lielās sabiedriskās intensitātes" kritērijs (pretlikumīgi paplašinot Azartspēļu un izložu likuma 41.panta otrajā daļā norādītos izsmeļošos ierobežojumus attiecībā uz atrašanās vietas raksturu) ir minēts kā valsts un pašvaldības iedzīvotāju būtisko interešu aizskārumu izraisošs, jāatzīst, ka pretēji Azartspēļu un izložu likuma 42.panta trešās daļas noteikumiem ne pārsūdzētajā Lēmumā, ne Spriedumā nav norādīts, kā izpaužas iedzīvotāju interešu aizskārums un tā būtiskums tieši sakarā ar apskatāmo adresi */adrese/*. Sprieduma motīvu daļā norādītie apstākļi attiecībā uz atrašanos lielas sabiedriskās intensitātes rajonā vai rekreācijas rajonā, atkarību rašanās apstākļi kā būtisku iedzīvotāju interešu aizskārumu izraisoši tādā gadījumā būtu attiecināmi uz lielāko daļu spēļu zāļu Rīgas pilsētā.

Azartspēļu un izložu likuma 42.panta sestā daļa paredz pašvaldības tiesības anulēt jau izsniegtās atļaujas azartspēļu organizēšanai konkrētās vietās, ja azartspēļu organizācija šajās vietās rada būtisku valsts vai pašvaldības iedzīvotāju interešu aizskārumu. Kā zināms, šādi lēmumi nav tikuši pieņemti vispār vai ne tuvu ne tādā skaitā, kādā tos vajadzētu pieņemt, vadoties no pašvaldības un Administratīvās rajona tiesas pieņēmumiem par būtisku interešu aizskārumu izraisošiem apstākļiem. Ne tiesas Spriedumā, ne pārsūdzētajā Lēmumā nav norādīti, kādi tieši būs sabiedrības ieguvumi un kā

tie samērojami ar pieteicējas ierobežojumu veikt uzņēmējdarbību tieši noteiktajā adresē */adrese/*. Vispārināti pieņēmumi, nepilnīgi un neobjektīvi izvērtējot esošo situāciju, nevar kalpot par pamatojumu ne pārsūdzētajam Lēmumam, ne tiesas Spriedumam. Līdz ar to iepriekš norādītie pašvaldības un tiesas argumenti vērtējami kā neobjektīvi un neatbilstoši APL 6.pantā paredzētajam vienlīdzības principam, 9.pantā paredzētajam patvaļas aizlieguma principam, 10.pantā paredzētajam tiesiskās paļāvības principam un 13.pantā paredzētajam samērīguma principam.

Faktiski Rīgas dome sasaista lielu cilvēku masu esamību uz pieguļošajām ielām un azartspēļu atkarības risku. Pieteicēja norāda, ka likumdevējs Azartspēļu un izložu likumā piemin atkarības jautājumu 37.panta pirmās daļas 6.punktā, azartspēļu organizētājiem paredzot pienākumu izvietot spēļu zālēs informāciju, kas brīdina, ka azartspēles var izraisīt atkarību. Pēc nerakstītas prakses šie uzraksti ir izvietoti acu līmenī pie ieejas azartspēļu organizēšanas vietās. Spēļu zālēs ir pieejami arī atkarības paškontroles testi, un faktiski šie pasākumi ir pietiekoši, lai cilvēki varētu kontrolēt savu atkarības pakāpi. Atkarība ir psihiska rakstura novirze, un to veido vesels apstākļu kopums, kas katram cilvēkam ir individuāls. Turklāt jebkura atkarība veidojas tikai ilgākā laika posmā, tātad nevar runāt par atkarību rašanos no tā, ka konkrēts cilvēks nejauši ir iegājis spēļu zālē. Arī regulāra paškontrolēta iegriešanās spēļu zālē vēl nenozīmē atkarību, bet tikai to, ka cilvēkam ir interesants konkrēts izklaides pakalpojums un psiholoģiski viņam ir komfortabli atrasties konkrētā vietā. Nedrīkst saistīt apstākli, ka pa ielu, kur atrodas (atradīsies) spēļu zāle, pārvietojas daudz cilvēku ar iespējamo atkarību un pasniegt šo kā faktu.

Tas ir tikai hipotētisks pieņēmums, kurš zinātniski vēl nav pierādīts. Turklāt jāņem vērā, ka spēļu zāles pārsvarā darbojas diennakts režīmā un lielākais cilvēku pieplūdums ir tieši vēlu vakarā, kad pa ielām pārvietojas krietni mazāk cilvēku, nerunājot jau par pastāvīgiem apmeklētājiem nakts laikā. Tādējādi sakarība starp cilvēku daudzumu uz ielām un atkarībām ir visai apšaubāma, savukārt Rīgas dome pasniedz to kā pašsaprotamu. Nav pieļaujams zinātniski nepierādītus apgalvojumus iekļaut administratīvajos aktos, jo valsts pārvaldes iestādei katrs savs secinājums ir pienācīgi jāpamato ar pētījumiem, apsekojumiem, izziņām no attiecīgajām sabiedriskās kārtības uzraudzības un veselības iestādēm. Ne pašvaldības lēmumā, ne arī tiesas sēdē atbildētājs nav minējis nevienu faktu, kas apstiprinātu tā apgalvojumus un secinājumus.

[5.4] Spriedumā nav vispusīgi un objektīvi izvērtēti pieteicējas iesniegtie un lietas materiāliem pievienotie pierādījumi, tā, piemēram, informācija no Veselības statistikas un medicīnas tehnoloģiju valsts aģentūras par to, cik Latvijā ir reģistrētas personas ar azartspēļu un datorspēļu atkarību. Spriedumā nav izvērtēti arī lietas materiāliem pievienotie SKDS veiktās aptaujas sabiedriskās domas izpētes rezultāti, kuros azartspēles kā sabiedrības interešu aizskārumu izraisošas minējuši vien

1,2 % respondentu. Minētais ir novedis pie nepamatotiem secinājumiem un nepareiza sprieduma.

[5.5] Tiesa Spriedumā nav izvērtējusi pieteicējas pieteikumā norādīto apstākli, ka atbildētājs pretēji APL 9., 65. un 66.panta noteikumiem aktu izdevis, nevis iedziļinoties lietas apstākļos, cenšoties iegūt pilnīgu informāciju un objektīvi izvērtējot visus apsvērumus lietas sakarā, bet gan vadoties tikai ar vispārīgu mērķi nepieļaut spēļu zāļu darbību.

[6] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji uzturēja apelācijas sūdzību un pieteikumu uz pieteikumā un apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem.

Atbildētāja pārstāvis apelācijas sūdzību un pieteikumu neatzina un lūdza pieteikumu noraidīt.

Motīvu daļa

[7] Uzklausījusi lietas dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[8] APL 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums daļā (skat. šā sprieduma [4.1] – [4.4.3] punktu) ir pareizs un pilnībā pietiekams, un saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai un APL 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[9] Vienlaikus Administratīvā apgabaltiesa turpmāk minēto iemeslu dēļ nepiekrīt Sprieduma [4.4.4] un [4.4.5] punktā izdarītajiem secinājumiem par to, ka pašvaldība ir pamatoti pārsūdzētajā Lēmumā atzinusi, ka vieta */adrese/*, atbilst Azartspēļu un izložu likuma 41.panta otrās daļas 7. un 10.punktā minētajām vietām, kurās likumdevējs ir noteicis aizliegumu izsniegt spēļu zāles atvēršanas atļauju.

Azartspēļu un izložu likuma 41.panta otrajā daļā ir uzskatītas vietas, kurās azartspēles vispār nav atļauts organizēt.

Lietā nav strīda par to, ka vietā, kur pieteicēja vēlas organizēt azartspēles, tas vispārīgi būtu iespējams.

Gan pārsūdzētajā Lēmumā, gan Spriedumā atzīts, ka konkrētajā vietā (*/adrese/*) atbildētājs nav tiesīgs izsniegt atļauju spēļu zāles atvēršanai, jo pēc būtības (ņemot vērā iedzīvotāju pārvietošanās intensitāti šajā teritorijā) minētā vieta ir pielīdzināma Azartspēļu un izložu likuma 41.panta otrās daļas 7. un 10.punktā norādītajām vietām, kurām ir aizliegta atļaujas izsniegšana.

Azartspēļu un izložu likuma 42.panta trešajā daļa noteikts, ja azartspēles paredzēts rīkot vietā, uz kuru nav attiecināmi šā likuma 41.panta otrajā daļā noteiktie ierobežojumi, par atļauju organizēt azartspēles katrā konkrētajā gadījumā lemj pašvaldības dome (padome), izvērtējot to, vai azartspēļu organizēšana konkrētajā vietā nerada būtisku valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārumu.

Savukārt šā likuma 42.panta sestajā daļā noteikts, ka pašvaldībai ir tiesības atcelt jau izsniegtu atļauju, ja tā konstatē, ka azartspēļu organizēšana konkrētajā vietā rada būtisku valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārumu.

Ievērojot iepriekš minētās tiesību normas, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka pat gadījumā, ja spēļu zāle neatrodas vietā, kurā azartspēles vispār nav atļauts organizēt, pašvaldībai tomēr saskaņā ar minētajām tiesību normām ir tiesības, konstatējot būtisku valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārumu, atteikties izsniegt jaunas, kā arī atcelt jau iepriekš izsniegtās atļaujas.

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa uzskata, ka pašvaldība pārsūdzētajā Lēmumā nepamatoti ir vērtējusi to, vai konkrētā azartspēļu atrašanās vieta ir pielīdzināma Azartspēļu un izložu likuma 41.panta otrajā daļā norādītajām vietām. Pamats atļaujas izsniegšanai saskaņā ar 42.panta trešo daļu ir nevis 41.panta otrajā daļā noteiktie aizliegumi, bet gan konkrētās spēļu zāles atrašanās vietas izvērtējums saistībā ar visiem lietas apstākļiem kopumā, no kā būtu jāizriet secinājumam, ka pastāv būtisks valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārums.

Likumā paredzētās pašvaldības tiesības atteikt atļaujas izsniegšanu spēļu zāles atvēršanai ir paredzētas ar mērķi aizsargāt valsts un pašvaldības iedzīvotāju tiesības uz sabiedrisko kārtību un drošību, intereses aizsargāt nepilngadīgas personas no azartspēļu atkarības, kas atzīstams par leģitīmu mērķi. Līdz ar to tiesai jāpārbauda, vai pārsūdzētajā Lēmumā konstatētie apstākļi un norādītie apsvērumi pamato secinājumu par būtisku iedzīvotāju interešu aizskārumu.

[10] Pašvaldība pārsūdzētajā Lēmumā konstatējusi, ka atbilstoši pieteicējas iesniegumam azartspēļu organizēšanas vietas adrese ir */adrese/*, nedzīvojamā ēkā, kura atrodas līdzās daudzdzīvokļu ēkām (šajā teritorijā ir blīva dzīvojamo māju apbūve) un tirdzniecības vietām, tāpēc šajā teritorijā notiek intensīva iedzīvotāju pārvietošanās (gar šo ēku ikdienā pārvietojas daudz personu). Tuvākajā apkārtnē (izvērtējot atļaujas izsniegšanu, ir jāvērtē ne tikai konkrētā vieta (adrese), bet arī tuvākā apkārtne - vairāki blakus kvartāli, jo tikai šādi var izvērtēt iespējamo interešu aizskārumu, proti, ja

konkrētā vieta nav izolēta no tuvākās apkārtnes, gar to objektīvu iemeslu dēļ pārvietojas arī personas no citām pilsētas vietām, bet jo īpaši no tuvākās apkārtnes) atrodas vairākas daudzdzīvokļu ēkas un tirdzniecības vietas. Daudzdzīvokļu ēku un tirdzniecības vietu esamība tuvākajā apkārtnē ļauj Rīgas domei pamatoti uzskatīt, ka pastāv liela iespēja, ka gar azartspēļu iespējamo atrašanās vietu ikdienā pārvietojas liels daudzums pilngadīgu un nepilngadīgu personu. Tātad ir pietiekams uzskatīt, ka, izsniedzot atļauju azartspēļu organizēšanai konkrētajā vietā, netiktu ne novērsts, ne arī samazināts risks, ka azartspēļu organizēšanas vietā varētu nokļūt tās personas, kurām nav nolūka doties uz azartspēļu vietu, tādējādi netiktu nodrošināts likuma mērķis novērst un samazināt no azartspēlēm atkarīgo personu skaitu.

Administratīvā apgabaltiesa iepriekš minēto pamatojumu uzskata par pietiekamu būtiska valsts un attiecīgās pašvaldības teritorijas iedzīvotāju interešu aizskāruma konstatēšanai. Spēļu zāles atrašanās vieta, kur tuvumā atrodas sprieduma [4.4.4] punktā minētie uzņēmumi un iestādes, kur ir intensīva iedzīvotāju kustība un visapkārt atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas, nozīmē, ka spēļu zāles atrašanās konkrētajā vietā būtiski ietekmē lielas iedzīvotāju daļas ikdienas dzīvi. Kaut arī minētā vieta formāli neatbilst likumā noteiktajiem kritērijiem, lai tajā vispār aizliegtu organizēt azartspēles, apgabaltiesas ieskatā spēļu zāles atrašanās vieta pamatoti tika ņemta vērā kā būtisks faktors, kura dēļ var pieaugt tādu azartspēļu zālē nokļuvušo personu skaits, kurām tur nemaz nebija nolūka doties.

No lietas materiāliem redzams, ka, atsaucoties uz Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta aicinājumu izteikt viedokli par azartspēļu organizēšanu noteiktās Rīgas teritorijās, vairāki simti Latvijas iedzīvotāju (tātad ne tikai rīdzinieki) 2005.gadā ir parakstījušies par azartspēļu organizēšanas apturēšanu vai pat pilnīgu aizliegumu Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā *(lietas 49. – 62.lapa)*.

Lai gan minētā iedzīvotāju aptauja neskar tikai konkrēto spēļu zāles atrašanās vietu, apgabaltiesa secina, ka minētie jautājumi par azartspēļu zāles atrašanās vietām ir būtiski ne tikai rīdziniekiem, bet skar arī visas Latvijas sabiedrības intereses kopumā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, apgabaltiesa atzīst, ka attiecīgās pašvaldības iedzīvotāju un sabiedrības interešu aizskārums gadījumā, ja minētajā vietā atradīsies pieteicējas spēļu zāle, ir atzīstams par nozīmīgu, tāpēc uzskata, ka pašvaldība ir pamatoti pieņēmusi pārsūdzēto Lēmumu.

[11] Apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa nav izvērtējusi pieteicējas argumentu, ka */adrese/*, jau atrodas viena azartspēļu zāle.

Apgabaltiesas ieskatā apstāklis, ka konkrētajā vietā jau atrodas kāda azartspēļu zāle, nekādā veidā neliedz pašvaldībai izvērtēt, vai konkrētajā gadījumā nepastāv Azartspēļu un izložu likuma 42.panta trešajā daļā noteiktie apstākļi, kas piešķir pašvaldībai tiesības atteikt jaunu atļauju izsniegšanu.

Vērtējot Azartspēļu un izložu likuma 42.panta trešo daļu *(2006.gada 1.janvāra redakcijā)* kopsakarā ar minētā likuma 41.panta otro daļu, apgabaltiesa secina, ka aizliegums azartspēļu organizēšanai minētajā laika posmā bija atkarīgs no normā ietvertā tiesību apjoma, t.i., 41.panta otrās daļas. Gadījumā, ja nepastāvēja likuma 41.panta otrajā daļā minētie ierobežojumi, pašvaldībai, izskatot attiecīgo iesniegumu par atļaujas izsniegšanu azartspēļu organizēšanai, bija jāpieņem obligātais administratīvais akts.

Savukārt Azartspēļu un izložu likuma 42.panta trešā daļa *(2006.gada 8.jūnija redakcijā, kas bija spēkā pārsūdzētā Lēmuma pieņemšanas brīdī)* noteic, ja azartspēles paredzēts rīkot vietā, uz kuru nav attiecināmi šā likuma 41.panta otrajā daļā noteiktie ierobežojumi, par atļauju organizēt azartspēles katrā konkrētajā gadījumā lemj pašvaldības dome (padome), izvērtējot to, vai azartspēļu organizēšana konkrētajā vietā nerada būtisku valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārumu.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa secina, ka ar 2006.gada 8.jūnija grozījumiem Azartspēļu un izložu likumā likumdevējs ir būtiski papildinājis pašvaldību kompetenci atļauju izsniegšanā un arī nelabvēlīgu administratīvo aktu izdošanā.

[12] Pieteicēja norāda, ka atbilstoši normatīvo aktu prasībām pilda visus pienākumus, kas noteikti ar mērķi ierobežot azartspēļu atkarību, un ka šie pasākumi ir pietiekami, lai arī paši cilvēki varētu kontrolēt savu atkarības pakāpi. Līdz ar to pieteicēja uzskata, ka pārsūdzētajā Lēmumā nepamatoti vērtēts iespējamais azartspēļu atkarības risks un ka sakarība starp cilvēku daudzumu uz ielām un atkarībām ir apšaubāma. Pieteicēja uzskata, ka tiesa nepamatoti nav vērtējusi informāciju no Veselības statistikas un medicīnas tehnoloģiju valsts aģentūras par Latvijā reģistrētajām personām ar azartspēļu un datorspēļu atkarību un tirgus un sabiedriskās domas pētījumu centra „SKDS" veiktās aptaujas sabiedriskās domas izpētes rezultātus.

Apgabaltiesa šādu pieteicējas argumentu turpmāk minēto iemeslu dēļ uzskata par nepamatotu.

Likumdevējs Azartspēļu un izložu likumā ir noteicis ierobežojumus azartspēļu organizēšanai ar mērķi aizsargāt sabiedrības intereses, un šajās interesēs apgabaltiesas ieskatā nepārprotami ietilpst azartspēļu atkarības ierobežošana. Tieši sabiedrības interešu aizsardzībai likumdevējs ir paredzējis pašvaldībām tiesības lemt gan par jaunu spēļu zāļu atļauju izsniegšanu, gan arī par jau izsniegto atļauju atcelšanu. Līdz ar to pašvaldībai bija tiesības ņemt vērā konkrētās spēļu zāles atrašanās vietu un saistībā ar to vērtēt, vai spēļu zāles atrašanās konkrētajā vietā nevarēs veicināt azartspēļu atkarību. Šādam izvērtējumam bija būtiski tieši konkrētās vietas apstākļi, nevis informācija no pacientu reģistra vai sabiedriskās domas izpētes rezultāti, kas attiecas uz situāciju valstī kopumā.

[13] Ņemot vērā iepriekš minēto, apgabaltiesa secina, ka pārsūdzētais Lēmums kā tiesisks ir atstājams negrozīts, bet pieteicējas pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu ir noraidāms.

Lai gan apgabaltiesa nepiekrīt visiem pirmās instances tiesas Sprieduma argumentiem, tā atzīst, ka pirmās instances tiesa ir nonākusi pie pareiza rezultāta.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Joker Ltd.” pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs M.Birzgalis

Tiesneši K.Berķis

A.Šteinberga